

14-05-2025

† ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος λ̣α̣ — Γα̣

Γ̣
Θε̣ ος Κυ̣ ριος και̣ ε̣ πε̣ ε̣ φα̣ α̣ νεν̣ η̣
η̣ μιν̣ ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος̣ ο̣ ε̣ ερ̣ χο̣ με̣ νος̣
εν̣ ο̣ νο̣ μα̣ α̣ τι̣ Κυ̣ υ̣ ρι̣ ι̣ ου̣

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε̣ ος Κυ̣ ρι̣ ος και̣ ε̣ πε̣ φα̣ α̣ νεν̣ η̣
μιν̣ ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος̣ ο̣ ε̣ ρ̣ χο̣ με̣ νος̣ εν̣ ο̣
νο̣ μα̣ τι̣ Κυ̣ υ̣ ρι̣ ι̣ ου̣

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής

$$\approx H\chi_{\text{os}} \frac{\lambda_{\pi\text{d}}}{N\eta} \frac{\Omega}{\Gamma\alpha}$$

Ἐ
 Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
 μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
 τα ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
 τω η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
 δο ο ζα σοι (Υ')
 ζα α σοι οι οι οι οι

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἑστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι. (Δίς)

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἑστηκώς, ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεύς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,

ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ὁ Α' Κανὼν. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Γ' τοῦ λ

^M ^B
⁶λ Θ α λα α σ σ η ς τ ο ε ρ υ θ ρ α ι ο ν π ε λ α γ ο ς

α β ρ ο χ ο ι ς ι χ ν ε σ ι ν ⁶λ ο π α λ α ι ο ς π ε ζ ε υ

σ α ς Ι σ ρ α η λ σ τ α υ ρ ο τ υ π ο ι ς Μ ω σ ε ω ς χ ε ρ σ ι ^π9

τ ο υ Α μ α λ η κ τ η ν δ υ ν α μ ι ν ε ν τ η ε ρ η μ ω

(Δίς)
 ε τ ρ ο π ω σ α τ ο ⁶λ

⁶λ Δ ο ζ α σ ο ι ο Θ ε ο ο ς η μ ω ν δ ο ζ α

⁶λ
 σ ο ι

⁶λ Μ ε γ α α λ α ι τ η ς υ π ε ρ ν ο υ ν σ ο υ Δ ε σ π ο

τ α θ ρ ι α ς σ α ρ κ ω σ ε ω ς ⁶λ ε υ ε ρ γ ε σ ι α ι λ α μ

π ο υ σ ι ν η μ ι ν ⁶λ δ ω ρ ε α ι τ ε κ α ι χ α ρ ι ι τ ε ς ^π9

καὶ θεὸς ἰσχυρὸς καὶ λαμπρότητες ἀγαθὰ δοτὼς
ἀναβρυσάσαι

Ἄξιον ὅς σε οὐρανὸς ἡμῶν δοξάσῃ

σοὶ

Ἐπεὶ ἐστήμαρμα ῥυγάς θεοτήτος

ἐξ ἀποστέλλων Χριστέ τῆς ἐορτῆς ἐν

μεσσηνισμῷ ἐορτή γὰρ χαρμοσύνης

παιδῶν σωζομένων πεφυκάς καὶ σωτή

ριὰς ἡμῶν προξένος

Ἄξιον ὅς σε οὐρανὸς ἡμῶν δοξάσῃ

σοὶ

⁶λ **Ϟ** ο φι ι α δι και ο συ νη Κυ ρι
 ε και α πο λυ τρω σις ⁶λ πα ρα Θε ου
 συ γε γο νας η μιν ⁶λ α πο γης προς ου ρα νι
 ι ον ^π9 δι α βι βα ζων υ ψω μα και Πνευ μα
 θει ον χα ρι ζο με νος ⁶λ
⁶λ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας ⁶λ
⁶λ **Η** σα αρ ζ σου δι α φθο ραν εν μνη μα τι
 ουκ ει δε Δε σπο τα ⁶λ αλλ ως συ νε στη
 α νευ θεν σπο ρας την φθο ραν ουκ ε δε ζα α το
^π9 α κο λου θι α φυ σε ως υ πε ρου σι ως

μη δουλευσασα

6
λ

Ἐπερος Κανών.

Ὡδὴ α'.

Θάλασσαν ἔπηξας.

Ἦχος λ̣̣̣ δι Νη

Δοξασοι ο Θεος ημων δοξασοι

Ε θνη κρο τη σα τε Ε βραι οι θρη νη

σα τε ο ζω ο δο της γαρ Χρι στος τα

δε σμα δι ερ ρη ξε του Α α δου και νε

κρους α νε στη σε και νο σους ε θε ρα πευ σε

τω λο γω ου τος ε στι ν ο Θε ος η η

μων ο δους ζω η η η η ν τοις πι στευ ου σιν

εν τω ο νο μα τι αυ του

ν
λ

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Θα αυμα παρεδειξας το υδωρ εις

οι νον μετελθων ο εν Αιγυπτω ποτα

μους με τα τρεψας Δεσποτα εις αι αι μα

και νεκρους ανεστηησας σημειον του το

δευτερον τελεσας δοξα σωτη ηρτη

α φατω σου βουλη δοξα τη κενωσει ει

σου διης ε και νισαση μας

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Πει ει θροναν εναον υπαρχων Κυ

ριε ζωης αληθινης συ ει η ανα

στασις ημων ^ν ρηλων ε κο πι ασας Σωτη ηρ
 μου ⁶ λ και ε κων ε δι ψησας τοις νομοις της
 φυσε ως υ πει κων ³ ρηλ και εις Σι χαρ α φι
 κο με νος σαρ κι ³ ρηλ το υ υ υ υ δωρε ζη
 τησας τη Σα μα ρει τι δι πιειν ^ν ρηλ
^ν ρηλ Δο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^ν ρηλ
^ν ρηλ Ἀρ τους ευ λο γησας ι χθυας ε πλη
 θυνας ο α κα τα λη πτος Θε ος ^ν ρηλ και λα
 ους ε χορτασας α φθο ο νως ⁶ λ και πη γην α
 ε να ον σο φι ασ τοις δι ψω σιν ε πη γ γει
³ ρηλ λω ³ ρηλ συ ει Σωτη ηρ ο Θε ος η ημων ³ ρηλ ο

δους ζω η η η ην τοις πιστευουσιν εν τω

νοματι αυτου

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγιω

Πνευματι

Τρι ι α συ να ναρχα δοξα ζω και

συν θρο να Πα τε ρα α ναρχον Θεον και

Υι ον συ να ναρχον και Πνευ μα συ να

ι δι ον Υι ω την μι αν τρι συ πο στα

τον ου σι αν μι αν αρ χηην υ πε ραρχι ι

ον υ μνω να α α αρχου Θε ο τη τος και

ου σι ο τη τος τι μω

Ἄ και νυ υν και α ει ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων Α μην Ἄ
 Ἄ Μο ο νη ε χω ρη σας τον κτι στην
 τον ι διον Θε ο γεν νη τορεν γαστρι Ἄ και
 σαρ κι ε κυ η σας α φρα α στως ἔ και Παρ
 θε νος ε μει νας μη δεν της παρ θε νιας λυ
 μαν θει σης Ἀ του τον α γνη η ως Υι ον σου
 και Θε ον Ἀ α πα α α αυ στως ι κε τευ ε υ
 περ της ποι μνης σου α ει Ἄ

Ὁ Α' Κανὼν. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος Γ' τοῦ Β'

^Γχ^Β
⁶λ⁶ **Ε**υφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία

σου Χριστέ κρᾶζουσα ^π9 **Σ**υμουίσχυς Κυρίε

^Δα⁶ και κατὰφυγηκαίστερεώμα ⁶λ⁶

⁶λ⁶ **Δ**οξα σοὶ ὁ Θεὸς ὁ ὅς ἡ μωνδοξα

⁶λ⁶
σοὶ

⁶λ⁶ **Ν**αμάτων ζωοποιὼν τῇ Ἐκκλησίᾳ

τας πηγὰς ἡνοίξας ^π9 **Εἰ** τις διψᾷ προθύμος ἰ

τω καὶ πίνετω βόων Ἀγαθε ⁶λ⁶

⁶λ⁶ **Δ**οξα σοὶ ὁ Θεὸς ὁ ὅς ἡ μωνδοξα

⁶λ⁶
σοὶ

Εκ γης μεν προς ουρανον ανυψωθη
 ναι προφανως ελεγες εξ ουρανου ου Πνευ
 μα δε πεμπειν επηγγειειλωτο αγιον

Υπεραγια Θεοτοκε σωσον
 ημας

Ο φυσει ζωοποιος και εκ Παρθενου
 γεννηθεις Κυριος πασι πιστοις δεδωρη
 ται την αθανασιαν ως ευσπλαγχνος

Ἄτερος Κανών.

Ὡδὴ γ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ.

Ἦχος πλδ Νη

Δοξασοι ο Θεος ημων δοξασοι

Μη την κατ ο ψιν κρισιν κρι ι νε τε Ι

ου δαι αι οι δι δασκων ε λε γεν ο Δεσπο ο

της ως ε πεστη τω ι ε ρω ω κα θως

γε γραπται με σου σης της νομι κης ε ορτης

Δοξασοι ο Θεος ημων δοξασοι

Μη την κατ ο ψιν κρισιν κρι ι νε τε Ι

ου δαι αι οι Χριστος γαρ η ηλθεν ον περ ε

κα λουν οι Προ φη ηται εκ Σι ων ε λευ σο

μενον και κοσμον ανακαλουμε ενον

ν
α

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Ει και τοις λογοις ου πιστευετε

Ιουδαιαιοι τοις εργοις πεισθητε του Δε

σποο του τι πλανασθηαθε του ουντες

τον αγιον ον εγραψεν εν τω νομω Μω

σης

ν
α

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Ει τον Μεσσιαν παντως δει ελθει

ειν Ιουδαιαιοι Χριστος δε ηλθε ο νυν

Μεσσι ιας τι πλανασθηαθε του ουντες

τον Δι και ον ον ε γρα ψεν εν τω νο μω Μω

σης

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Ε προ σκυ νου μεν Πα τερ α αναρ χε τη

ου σι ι α υ μνου μεν αναρ χον τον Υι ον

σου και το Πνευ μα ευ σε βω ως το πα

να γιον ως ε να τα Τρια φυ σει Θε ον

Και νυ υν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων Α μην

Ε ις της Τρι α δος ων γε νο ο με νος σα ρξ

ω ρα α θ ης ου τρε ψ ας Κυ ρι ε την ου σι
 αν γ ου δε φ λε ζ ας της τε κου ου σης την α
 φ θ ο ρ ο ν γ α σ τε ρ α Θε ος ων ο λ ος και πυ υ υ
 υρ

Καθίσματα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐ^Γστη^Ν κωσεν τω με εσω του ι ε ρου
 με σα ζου σης εν θε ε ως της ε ορ της ο
 δι ψων α νε κρα ζεις ερ χε σθω προς με και πι
 νε ε τω ο⁶ γαρ πι νων εκ του του του θει ου
 να ματος ο⁶ πο τα μους εκ κοι λι ας ε κρευ σει
 δο γ μα των μου ο⁶ στις δε πι στευ ει εις ε
 με τον στα λεν τα^Γ εκ θει ει ου Γεν νη το
 ρος μετ ε μου δο ξα σθη σε ται ο⁶ δι α του το
 ο βο ο ω μεν σοι Δο ξα σοι Χρι στε ο Θε
 ος ο τι πλου σι ως ε ξε χε ας τα α να μα τα

της σης φι λαν θρω πι ι ας τοις δου ου λοι οis
σου

Δόξα... Καὶ νῦν... της σο φιας το υ

υ δωρ και της ζω ης α να βρυ ζων τω κο ο

σ μω παν τας Σω τηρ κα λει εις του α ρυ σα

σ θαι σω τη ριας τα να μα τα τον γαρ θει ον

νο μον σου δε χο με νος αν θρω πος εν αυ τω

σ βεν νυ ει της π λαν ης τους αν θρα κας ο θεν εις

αι ω να ας ου δι ψη σει ου λη ψει του

κο ο ρου σου Δε σπο τα βα σι λευ ε που ρα

νι ε δι α του το δο ο ζα ζο μεν το

κρατος σου Χριστε ο Θεος των πταισμάτων
αφεσιν αι αι του μενοι ^ρκατα πεμψαι πλου
σι ^ριως τοις δουλοις σου ου ου ^ρ

Κοντάκιον. Ὕμνος δ΄.
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρων ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἁμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἐγερσιν παρέχων ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχοι.

Ἔσαινεν Ἰσίδωρον ἐλπίς τοῦ στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν, ἐξ ἧς τὸ στέφος.
Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἄορ δεκάτη τάμεν ἡδὲ
τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Στίχοι

Ὠφθης Θεράπων, οἷα θύτης τοῦ Λόγου,
Ὠφθης Θεράπων, καὶ δι' αἵματος Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Βαρβάρου καὶ Ἀκολούθου.

Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς
Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζομεν ἐορτὴν.

Σπῖχοι.

Ἐστὼς διδάσκει τῆς ἐορτῆς ἐν μέσῳ.

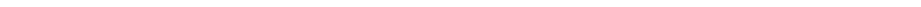
Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καταβάσiai σύντομαι.

Ἰχθὺς ἡ Νη

Ὡς δὲ α'. $\overline{\chi}^N$ $\overline{\alpha}$ $\overline{\alpha}$ $\overline{\alpha}$ $\overline{\alpha}$ $\overline{\alpha}$ $\overline{\alpha}$ $\overline{\alpha}$
 α $\Theta\alpha$ α $\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha\nu$ ϵ $\pi\eta\zeta\alpha\varsigma\beta\upsilon$ $\vartheta\iota$

 σας συν αρ μα σι τον α λα ζο να Φα ρα ω

καὶ λαὸν δι' ἐσωσας ἀβροχῶς Κυριε

καὶ ἐσηγάγεσά τοὺς εἰς ὄρος ἅγιον

σματος βο
 ωντας α σωμεν σοι τω Θε
 ω η

ημων ω δὴ ἡ ἡ ἡν ἐπι νικίον τω ἐν πο

λεμοις κραταιω

Ὡς δὲ γ'. Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι

α μου εν Κυ ρι ω υ ψω θη κε ρας μου

εν Θεω μου ^ν ε πλατυνθη επ εχθρου

ους μου το στομα μου *ὁ α' χορός.* ευ φραν θην

ενσωτηρι ι ω ω σου

Ὡδὴ δ'

 ο

Προ φη της Αβ βα κουμ τοις

νο ε ροις ο φθαλμοις προ ε ω ρα Κυ ρι

ε την πα α ρου σι αν σου δι ο ο και α

νε κρα ζεν δι α πο Θαι μαν η ζει ο Θε ος

 δο ο ζα τη *δο* ζη σου Χρι στε *δο* ζα τη συγ

κα τα βα σει ει σου

Ὡδὴ ε'.

 Κυ

υ ρι ε ο Θε ος ημων

ει ρη νην *δος* η μιν *Κυ* υ ρι ε ο Θε

ος η μων κτησαι η μας *Κυ* ρι ε εκτος σου

α α α αλλον ουκ οι δα μεν το ο νο μα σου ο

νο μα ζο ο μεν ^νΔ

Ωδὴ στ'.

^νΔ Ως υ δα τα θα λασ σης φι λαν

θρω πε ⁶κ τα κυ μα τα του βι ου χει μα ζει με ^νΔ

δι ο ως Ι ω να ας σοι κραυ γα ζω

Λο ο γε ^Δα να α γα γε εκ φθο ρας την ζω

ην μου ε ευ σπλα γχνε Κυ ρι ι ε ^νΔ

Ωδὴ ζ'.

^νΔ των Χαλδαι αι ων η κα μι νος πυ

ρι φλο γι ζο με νη ^Δε δρο σι ι ζε το

πνευ μα τι Θε ου ε πισ τα σι α ^νΔ οι παι αι δες

υ πε ψα αλλον ^ΔΕυ λο γη το ος ο Θε ος ο

των Πα τε ρων η μων ^να

^να ^να η'. ^να ^να νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ριον ^να

^να ^να γ γε λοι και ου ρα νοι ^να τον ε πι θρο

νου δο ξης ε πο χου με νον ^να και ως Θε ον α

παυ στως δο ο ξα ζο με νον ^να ευ λο γει τε

υ μνει τε ε και υ πε ρυ ψου τε ^να εις

παν τας τους αι ω ω να α α ^να ας

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπιχολογεῖται.

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς):

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Κανών Α'.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

$$\tilde{H}_\chi \propto \frac{\Gamma}{\lambda^3} \propto \frac{1}{\lambda^3}$$

χ^B_6 Λ_1 θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ

α λα ζευ του σου Παρ θε ε νε α κρο γω νι

αι ος ε τμη θη Χριστος π ρ συ να α ψας τας

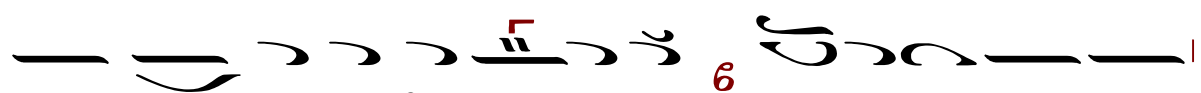
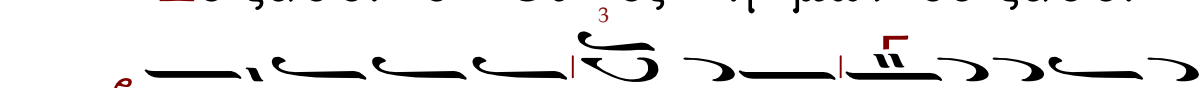
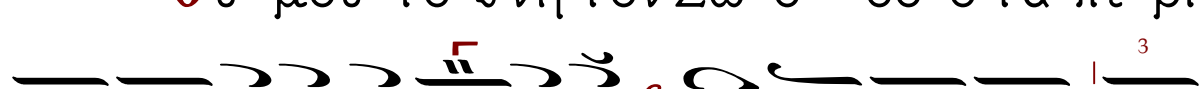
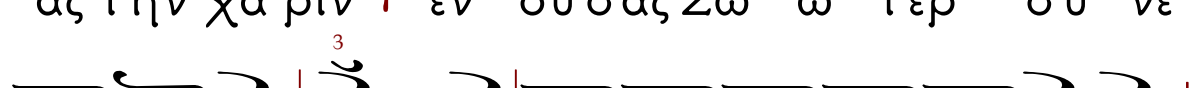
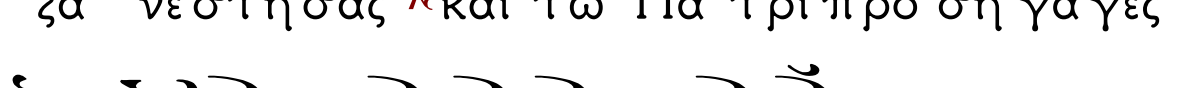
δι ε στω σας φυ υ σεις ³ δι ο ε πα γαλ

λο με νοι Δ σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο
ς (δλζ)

μεν

³ ² ³
 6 6
 λ λ
 Δ ο ζ α σοι ο Θε ος η μων δο ζ α σοι λ

⁶_κ Ηε αν και και νην πο λι τει ει αν πα ρα

 Χριστου με μαθη κο οτες ⁶λ ταυ την με χρι
³
 τε λους φυ λαττειν ^π9 δι α φε ρον τως πα αν
³
 τες σπου δα σω μεν ⁶λ ο πως α γι ου Πνευ μα
⁶
 τος την πα ρου σι αν απο λω σω μεν ⁶λ
³
⁶λ Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ⁶λ
⁶
⁶λ Κυ μου το θνη τον ζω ο δο ο τα πε ρι
³
 βο λην α θα να σι ι ας ⁶λ και της α φθαρ σι
⁴
 ας την χα ριν ^π9 εν δυ σας Σω ω τερ συ νε
³
 ζα νε στη σας ⁶λ και τω Πα τρι προ ση γα γες +
⁶
 τον χρο νι ον μου λυ σας πο λε μον ⁶λ
³
⁶λ Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ⁶λ

Εἰς τὴν ἐπουρανίον παλινδι-
 γωγὴν ἀνακληθεῖντες ἡμεῖς
 ἀδυναμείῳ τοῦ κενωθέντος μετρί-
 δου μορφῆς καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαν-
 τος τοῦ οὐτοῦ ἀξιώσμεγαλυνώμεν
 ἡμᾶς ὅτι περὰ γιὰ Θεοῦ τοῦ σω-
 τῆρος ἡμᾶς
 ὥς ῥιζαν πηγῆς καὶ ἰανθῆς ἀ-
 φθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πί-
 στοί πεπεισμένοι ταῖς εὐφημίαις κα-
 τὰ γεραίρομεν σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστα

τον α θα να σι αν ημιν ε βλυ σας

6
λ

Κανών Β'. Ήχος λϠ Νη.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀλλότριον πῶν μητέρων.

Δοξα σοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

της ε ορ της με σα ζου ου σης των

Ι ου δαι αιων α νηλ θες ο Σω τη ηρ

μου ε πι το ι ε ρον σου και ε δι

δασκες πα αν τας ε θαυ μα ζον δε Ι ου δαι

αι οι και πο θεν ου τοι δε γραμ μα τα μη

με μα θη κως ε λε γον (δῖς)

ν
λ

Δοξα σοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

Ἀ μα α τα χα ρι σμα α των ο λυ
 τρω τη ης μου πη γα ζων ε πε τε ε λει
 τε ρα τα και ση μει α φυ γα δευ ων τας
 νο ο σους ι ω με νος τους α σθε νου ουν τας
 ἀ λλ Ι ου δαι οι ε ξε μαι νο ον το τω πλη
 θει των θ αυ μα των αυ του
 Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
 Τ ους α πει θεις Ι ου δαι αι ους ο λυ
 τρω τη ης μου ε λε γ χων α νε βο ο α
 μη κρι νε τε κατ ο ψιν αλ λα την δι και
 αν κρι ι σιν κρι νε τε και γαρ ο νο ο μος

και εν Σαββατω περι τεμνεεσθαι κε λευ

ει παντα ανθρωπον

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Τα μειζονα των θανατων τοις μα

θηται αις σου Σωτηρ ως επηγγειειλω

παρεσχεις αποστειλας εις τα εθνηκη

ρυ υζαι την δοξαν σου οι δε τω κοο

σμων εκηρυττον σου την αναστασιν

την χαριν και την σαρκωσιν

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Ει ανθρωπον περι τε εμνετε εν

Σαβ βα τω μη πως λυ θη ο νο ομος νυν ε
 μοι οι τι χο λα τε ο τι αν θρω πον
 ο λον ε ποι η σα υ γι η λο γω κα
 τα την σαρ κα υ μεις κρι νε τε φη σι τοις Ι
 ου δαι αι οις Χρι στος
 Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
 Ο την ζη ραν θε ρα πε ευ σας χει ρα
 τω λο γω την ζη ραν θει σαν πα λαι γην της ε
 μης καρ δι ας ι α σα α με νος Λο γε
 α να δει ζον με καρ πο φο ρον ι να ερ
 γα σω μαι κα γω Σω τηρ καρ πους εν με τα νοι

αφερμη

ν
α

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Λε πρωσανμου την καρδιαν απο

καθαρως και της ψυχης μου λογετα

ομματα φωτισας επι κλινης ο

δυνης μου και μενον ανωρ θωσον με ως

τον παρλυτον ανεστη ησας εν κλινη

κατακειμενον

ν
α

Δοξα Πατρι και Υιω και αγι

ω Πνευματι

Αλλοτριον τοις ανομοις εστι

το σε εβειν την α ναρχον Τρι α αδα
 Πα τε ρα και Υι ον τε και το α γι ον
 Πνε ευ ματην α κτιστον παντο κρα το ρι
 ι αν δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται
 τω κρα τει της ι σχυ ος αυ της
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Ε χωρη ησας εν γαστρι σου Πα ρ θε
 νο μη ητορ τον ε να της Τρι α αδος
 Χρι στον τον Ζω ο δο την ον υ μνει πα
 σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω θρο ο

³
 νοι ^Δαυ τον δυ σω πει παμ μα κα ρι ι στε σω
 θη ναι τας ψυχας η ημων ^ν

Εἶτα ψάλλεται.

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὠδῆς τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς σύντομον μέλος.

^π^χ^N
^ν ^Δ Ἀλ λο τριι ον των μη τε ε ρων η παρ θε
 νι α ^Δ και ξε νον ταις παρ θε νοις η παι δο ποι
 ι α ^ν ε πι σοι θε ο το ο κε αμ φο
 τε ρα ω κο νο μη θη ^Δ δι ο σε πασαι αι
 φυ λαι τη ης γης ^Δ α παυσ τως μα κα ρι ζο με ε
 + ^ν
 ε εν

Εἶτα ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριο τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

$$\approx \text{H}\chi_{05} \approx \Gamma \alpha$$

τὸ
 ὁ τον κρα τη ρα ε ε ε ε χω
 ω ω ω ω ω ων π των α κε νω
 των δω ρε ων ἡδος μοι α ρυ σα σθαι υ
 υ υ υ δω ω ω ω ω ωρ π εις α
 φε σιν α μαρ τι ων ἡ ο τι συ νε χο ο
 μαι δι ι ψη Δ ευσπλα γχνε μο νε οι κτιρ
 (δῖς)
 μον ἡ

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἰσχυος ἡ Πα

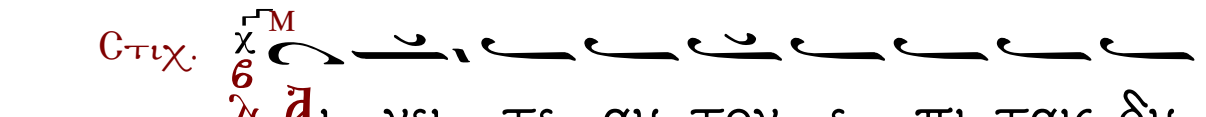
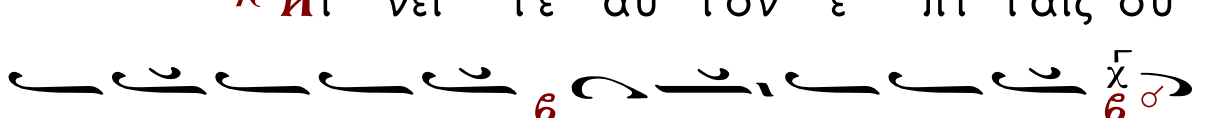
[illegible]

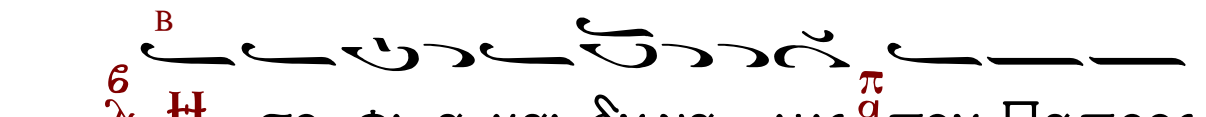
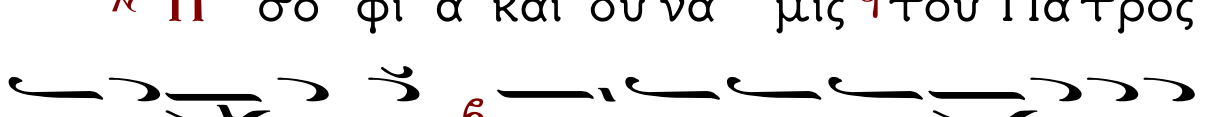
^B
⁶ ^λ ^Δ
 Α₁ νει ει ει ει τε α αυ τον ^Δ ^Δ πα α αν
^Π
 + τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του ^π ⁹ αι
^Μ
 νει ει ει ει τε αυ τον ^Δ ^Δ πασαι αι δυ να

 α α μεις α α αυ του
 υ υ μνοος τω Θε ε ω ω

Στιχηρά προσόμοια τῶν Αἰνῶν.
 Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἦχος

Γτιχ.
 να στει αις αυ του
 τα το πληθος της με γα λω συ νης αυ
 του

 το α παυ γασμα
 και Υι ος του Θε ου εν ι ε ρω πα ρε γε

νε το σαρκι και ε δι δα σκεν ^ΔΑ Ι ου

δαι ων τους λα ους ^ΔΑ τους δει νου ους και α

γνω μονας και ε θαυμαζον ⁶λ της σο φι ι

ας τον πλου τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ

μα τα γι νω σκει ^ΔΑ παρ ου δε νος μη με μα θη

κως ⁶λ

^χΜ ⁶λ ^ΔΑ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος ^χ ⁶λ αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω

και κι θα ρα ⁶λ

⁶λ Η σο φι α και δυ να μεις ^π του Πα τρος

το α παυ γα σμα ⁶λ Λο γος ο α ι ι διος

και Υι ος του Θε ου ⁶λ εν ι ε ρω πα ρε γε
 νε το σα ρ κι και ε δι δα σκεν ^Δλ Ι ου
 δαι ων τους λα ους ^Δλ τους δει νου ους και α
 γνω μονας και ε θαυ μα ζον ⁶λ της σο φι ι
 ας τον πλου τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ
 μα τα γι νω σκει ^Δλ παρ ου δε νος μη με μα θη
 κως ⁶λ
^λ ⁶λ ^Δλ ³ ²
 Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
³ ^λ ³ ^λ
 χο ρω ^λ αι νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις
 και ορ γα νω ⁶λ
⁶λ ^π ⁹
 Γραμ μα τεις ε πε στο μι ζεν ^π9 Ι ου

δαι ους δι η λεγ χεν ⁶λ ο Μεσ σι ας Κυ υ ρι
 ος εκ βο ων αυ τοις ⁶λ μη την κατ ο ψιν πα ρα
 νο μοι ως α α δι κοι κρι νε τε ^Δ εν Σαβ
 βα τω γαρ ε γω τον Πα ρα α λυ τον η γει
 ρα ⁶λ ο θεν Κυ ρι ος ⁶λ του Σαβ βα α του υ
 παρ χω και του νο μου τι ζη τει τε με φο
 νευσαι ^Δ τον τους θα νο οντας ε γειραν τα ⁶λ
^χ⁶λ ^Δ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ⁶λ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λα γμου ^χ⁶λ πα σα πνο η αι νε σα α
 τω τον Κυ ριον ⁶λ

Ἐ
 ω υ σε α ε λι θα σαν ^ποι δει νοι
 και πα ρα νο μοι ⁶Ι ου δαι ων συ υ στη μα
 το α χα ρι σ τον ⁶τον Η σα ι αν δε ε
 πρι σαν ^πζυ λι ι νω εν πρι ο νι ^Δεν
 βορ βο ρω τον σο φον ^ΔΙ ε ρε μι ι αν
 ε νε βα λον ⁶τον δε Κυ ρι ον ⁶εν Σταυ
 ρω ω α νυ ψουν τε ς ε πε βο ων ^Δτον
 να ον ο κα τα λυ ων ^Δσω σον σαυ τον και πι
 στευ σο μεν ⁶

Ἦχος ὧ Πα. ᾠ

^πχ^Μ ^Π
^πχ⁹ Δο ο ζα Πατρι ι ι ι και Υι υι υι
^πχ⁹ ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
⁴
^πχ⁹ α α α τι

^πχ⁹ και νυ υ υ υν και αι α α α ει ^πχ⁹ και
^πχ⁹ εις τους αι ω νας των αι ω νω ων α α
^πχ⁹ α α α μην ^πχ⁹

^πχ⁹ ^Β Φω τι σθεν τεσα δε ελφοι οι ⁶χ⁹ τη Α να
^Π
^πχ⁹ στα α σει του ου Σωω τη η η ρο ος Χρι ι
^πχ⁹ ι στου και αι φθ α α σα αν τεσ το ο με σον της
^πχ⁹ ε ορ τη η η ης της δε σπο ο ο ο

τι ι ι ι κης ^π γνη σι ως φυ λα ζω ω με εν
 τας ^Π ε ε ε εν το λα α α ας του ου
 Θε ε ε ου ^π ι να α ζι οι γε νω με ε
 θα ακαιτην Α να α αλη η ψιν ε ε ε
 ορ τα α α α σαι ^π και της πα ρου σι ι ι
 ι ι ας τυ υ χειν ^Δ *ὁ β' χορός* ^Δ του ου α γι ου
 ου Πνευ μα α το ος

Δοξολογία Μεγάλη

Ἦχος ᾠδῆς

Δοξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς
 ἐν υἱοῖς Θεοῦ καὶ ἐπὶ γῆς ἐρηνη-
 ναν ἰσχυροῦς ἐδοκίμα-
 σεν ἡμᾶς ἐν λόγῳ σου
 προσκυνῶμεν σε δοξολογοῦμεν σε
 ἐχαρίσσομεν σοὶ διὰ τὴν μεγαλήν σου
 δόξαν
 Κύριε Βασιλεῦ ἐπουράνιε Θεέ
 Πάτερ πάντοτε κράτορ
 υἱογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Ἄ

γι ⁶ον Πνεύμα ⁶λ
^B⁶λ ^ΔΚυρι ε ο Θε ος ^Δο α μνος του Θεου
 ο Υι ο ος του Πατρος ο αιρων την αμαρ
 τι ι αν του κοσμου ε λε η σον η μας
 ο αι αιρων τας αμαρ τι ι ας του κο
 σμου ⁶λ
^B⁶λ ^ΔΠροσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δο
 κα θη μενος εν δε ζι α α του Πατρος και
 ε λε η σον η μας ⁶λ
^B⁶λ ^ΔΟ τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει
 μο νος Κυ ρι ος ^ΔΙ η σους Χρι στος εις δο

^B
 ζαν Θε ου Πατροσαμην ⁶λ

^B ,
⁶λ Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω ^B

^Δ
 Σε και αι νε εσω το ο νο μα α σου εις ^B

τον αι ω να ^Δ και εις τον αι ω να του αι

⁶λ
 ω νος ⁶λ

^Δ
⁶λ Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η ^B

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας ⁶λ

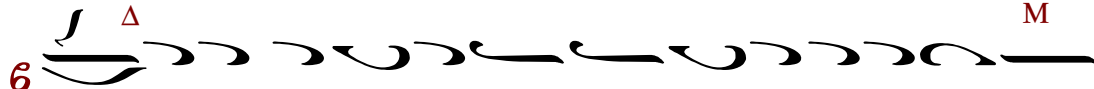
^Π ^B
⁶λ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

^Δ
 πα τε ερων η μων ^Δ και αι νε το ον και δε δο

^B
 ζα σμε ε νο ν το ο νο μα σου εις τους αι ω

 νας αμην 6
λ

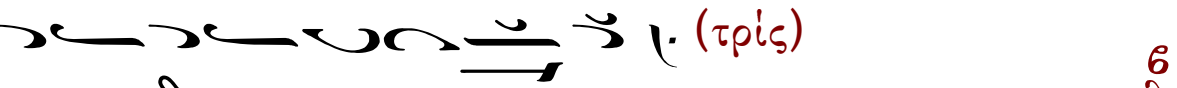
 ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'

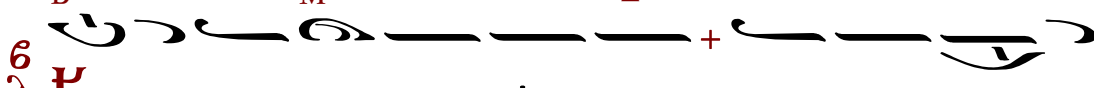
 η μας α κα θα περ η λ πι σα με νε πι σε

 ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο ον

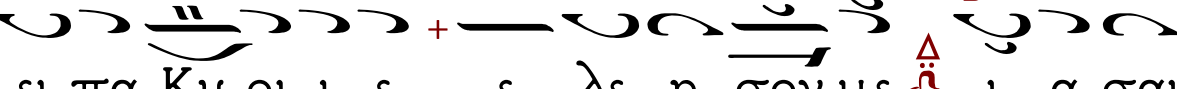
 με τα δι και ω μα τας σου

 κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η

 θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

 ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με ι α σαι

 την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

 κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

 ζον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο

τισυει ει ο Θε ος μου

6
λ

^B
6
λ **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
Α εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως

6
λ

^B
6
λ **Πα** ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

^B
νω σκου σι σε ⁶
λ **Α** γι ος ο Θε ος ^Δ
Α **Α** γι ος Ι

^Δ
σχυ ρος ^Δ
Α **Α** γι ος α θα να τος ε λε η σον η
ς (τρίς)

μας

6
λ

^B
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
Α και α γι ω

Πνευ μα τι

6
λ

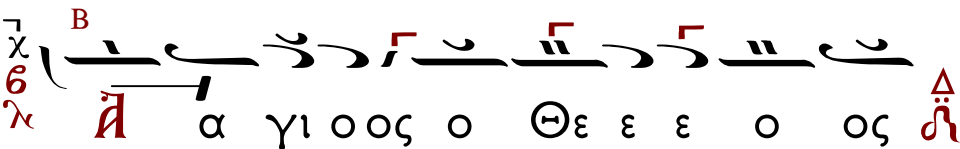
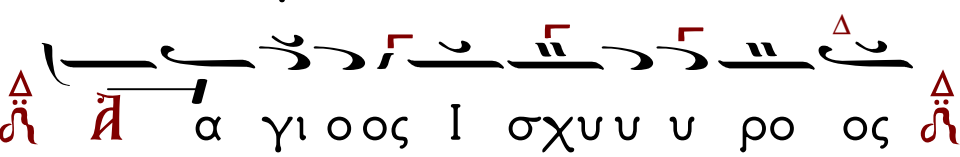
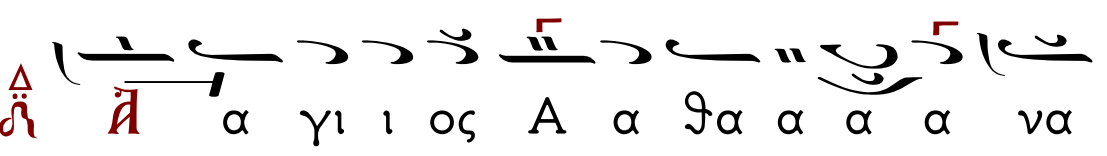
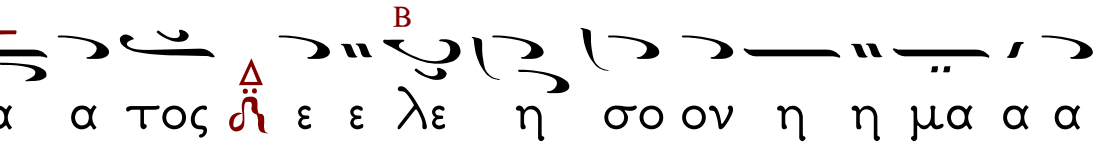
^B
6
λ **Κ**αι νυν και α ει ^Δ
Α και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

6
λ

 Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας

Ἀσματικόν.

 Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος

 Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος

 Ἄ α γι ι ος Α α θα α α α να

 α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α α

 α ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής

Ἐ
 Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
 μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
 τα ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
 τω η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
 δο ο ξα α σοι οι οι οι

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν
«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἰχθὺς ὁ Πᾶς

Χριστοσ α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ω ν θα να α τω θα α να α το οον
πα τη η η σα α α ασ και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος (Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δίς
ὑπὸ τῶν χορῶν.)
Τὸ τρίτον.
Χριστοσ α νε ε στη η ε εκ
νε κρω ω ω ν θα να α τω θα α να α το
οον πα τη η η σα α α ασ και αι τοι οις
εν τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

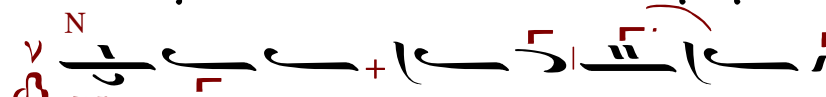
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.
Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̣α̣ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

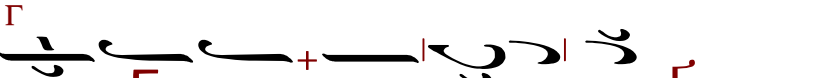
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

[illegible]

ω πα σα η γη

$\overset{\chi}{\underset{\Delta}{\curvearrowright}}^M \text{ ————— } \overset{\Gamma}{\underset{\Delta}{\curvearrowright}}^{\Delta} + \overset{\Gamma}{\underset{\Delta}{\curvearrowright}}$
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

Σπχ. β'. $\overset{\overset{\text{M}}{\chi}}{\underset{\underset{\text{6}}{\Psi}}{\alpha}}$ $\overset{\overset{\Delta}{\lambda}}{\alpha}$ $\overset{\overset{\gamma}{\tau}}{\epsilon}$ $\overset{\overset{\delta}{\eta}}{\tau\omega}$ $\overset{\overset{\Gamma}{\omicron}}{\nu\omicron}$ $\overset{\overset{\mu}{\mu}}{\alpha}$

τι ^Δαυ ^Δτου ^Δδο ^Δτε ^Δδο ^Δξαν ^Δεν ^Δαι ^Δνε ^Δσει

αυτου

$\overset{\chi}{\underset{\Delta}{\curvearrowright}}^M \text{ — — — — — } \overset{\Gamma}{\underset{\Delta}{\curvearrowright}}^{\Delta} + \overset{\Gamma}{\underset{\Delta}{\curvearrowright}}^{\Delta}$
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

Σπλχ. γ'. $\int_0^{\chi}$ $\frac{1}{\epsilon_1}$ $\pi\alpha$ $\tau\epsilon$ $\tau\omega$ $\Theta\epsilon$ ω $\omega\varsigma$ $\phi\theta$

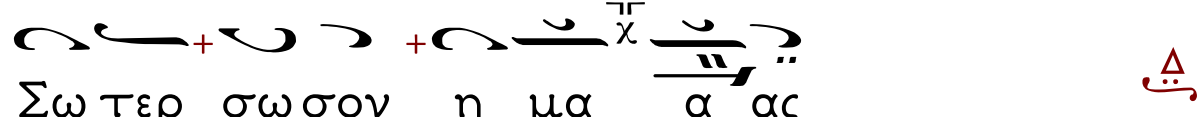
βε ρα τα ἐρ γα σου ^Δ Εν τω πλη θει της δυ
να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροί
σου ^Δ

^χ ^M ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ ^Β ⁶
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω
τερ σωσον ημας ⁶

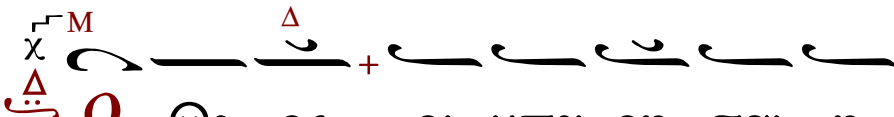
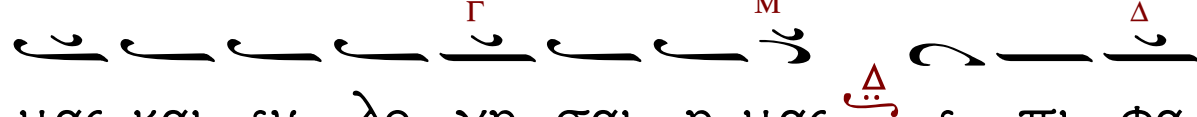
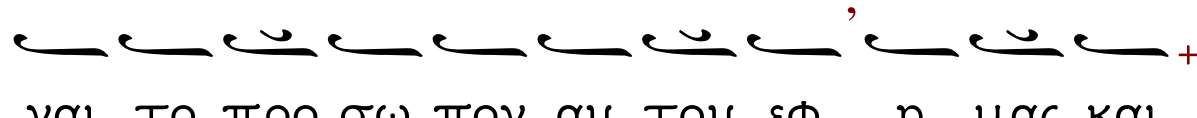
Σπ'χ. δ'. ^χ ⁶ ⁶
Πα σα η γη προσκυ νη σα
τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ^Δ ψα λα
τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι
στε ^Δ

^χ ^M ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ ^Β ⁶
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω
τερ σωσον ημας ⁶

Δόξα... Καὶ νῦν...

 Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου

 Σωτηρ σωσον ημα αας

Ἀντίφωνον β'.

Σπύχ. α'.
 Ο Θεος οικειρσαι η

 μας και ευλογησαι ημας
 επιφαναι

 το προσωπον αυτου εφ ημας και

 ελεησαι ημας

 σωσον ημας Υιε Θεου ο α
 ναστας εκ νεκρων ψαλλοντας σοι αλλη
 λουι α

Σπχ. β'. ^χ ^M

του γνω ναι εν τη γη την ο

δόν σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι

ον σου

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Σπχ. γ'. ^χ ^M

ε ζο μο λο γη σα σθω σαν

σοι λα οι ο Θε ος ε ζο μο λο γη

σα σθω σαν σοι λα οι παν τες

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Σπ'χ. δ'.

Ευ λο γη σαι η μας ο Θε

ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα

πε ρα τα της γης

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων Α μην

^N
^Δ ^Γ ^Δ ⁺ ^Β ^Μ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του
^Δ ^Β ^Γ ^Μ ⁶
 Θε ου α θι να τος υ πα α α ρ χων και
^Δ ^Γ ^Μ
 κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
^Δ ^Γ ^Μ ^{Ζ'} ^Γ
 σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη η ναι εκ της
^Γ ^Δ ⁺
 Α γι ας Θε ο το κου και α ει πα ρ θε
^Δ ^Γ ^Δ ^Β
 νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε ε ναν θρω
^Μ ^Γ ^Μ
 πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
^Β ^Μ ^Δ ⁺
 θι να α τω θι να τον πα τη σας ει εις
^Γ ^Μ ^Β
 ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
^Μ ^Β
 ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
^Μ ^{ΓΔ}
 τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Σπ̣χ. α'.

να στη τω ο Θε ος και

δι α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ

του και φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ

του οι μισουνταις αυ τον

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ν θα να α τω θα α να α το ο ο ν

πα τη η η σα α α ας και αι τοι ο ις εν

τοι ο ις μνη η μα α α σι ζω ω η ν χα ρι

σα α α με νο ος

Σπ̣χ. β'.

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Σπ'χ. γ'. M

K

Oυτως α πω λουν ται οι α μαρ
τω λοι *x q̣* α πο προ σω που του Θε ου *K x q̣* και
Δ K
οι δι και οι ευ φραν θη τω σαν *x q̣*

Σπ'χ. δ'. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

[illegible]

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ Ἑχθρῶν Δι

Ἐν Ἐκ κλη σι ι αῖς ευ λο γει τε
 τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ
 Σω ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να
 στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου
 ι α

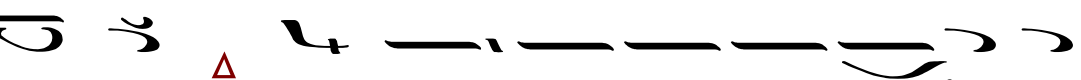
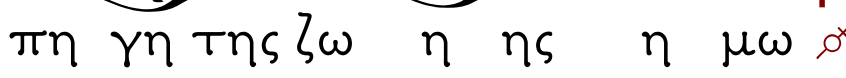
Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής

Εἰς Ἡχον λῆ — Γα²

Ἐ
 Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
 μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
 τα ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
 τω η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
 δο ο ξα σοι

Κοντάμιον.

Ἦχος Δι

   Της ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα
   ο των α πα αν των Ποι η της και
   Δε σπο της προς τους πα ρον τας ε λε γες
  Χρι στε ο Θε ος δευ τε και α ρυ σα σθε
   υ δω ρ α θ α α να σι ας ο θ εν σοι προ
   σπι πτο μεν και πι στως εκ βο ω μεν τους οι
  κτι ρ μου σ σου δω ρη σαι η μιν συ γαρ υ
  πα αρ χεις   πη γη της ζω η ης η μω
  ω ων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Προκείμενον. Ὡχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεύς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, καὶ κεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιπεπατήκει. Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς

τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κράζοντες καὶ λέγοντες· ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι γε οὐκ ἁμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως»,
 Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὡδῆς τῆς Ἑορτῆς,
 εἰς μέλος Πέτρου Πρωτοψάλτου, τοῦ Βυζαντίου(+1808).

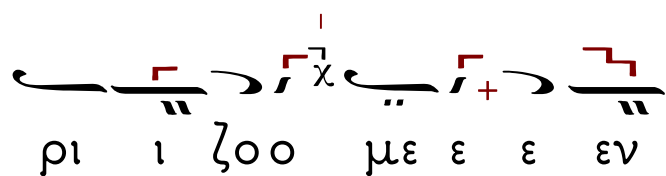
Ἦχος λϠ Νη.

Ἀλ λο ο τρι ι ι ο ο ν των μη η
 τε ρω ω ν η πα αρ θε ε νι ι ι ι α
 και ζε ε ε ε νο ο ν ταις πα αρ θε νοι
 οι οι οις η παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι
 α ε πι ι σοι οι Θε ε ο το ο ο κε ε
 αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο μη η η
 η θη δι ο σε πα α α α σαι αι αι
 φυ λαι αι τη ης γη ης α πα αυ στως μα
 κα ρι ζο ο με ε ε εν

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός, εἰς μέλος
Γεωργίου Χουρμουζίου,
Χαρτοφύλακος τῆς Μ. τ. Χ. Ἑ.(+1840).

Ἦχος λϠ Νη.

Ἀλ λο ο τρι ι ι ι ο ον των
 μη τε ε ε ε ε ρω ων η πα αρ θε ε
 νι ι ι ι ι α και ζε ε ε ε ε ε νο
 ον ταις παρ θε ε νοι οis η παι αι δο ποι
 οι οι ι ι ι ι ι α ε πι σοι οι
 οι οι Θε ο ο το ο ο κε ε αμ φο τε ε
 ρα α ω κο ο νο ο μη ηη η η θη
 δι ο σε πα sai αι αι φυ λαι αι αι
 τη η η ης γη ης α πα αυ στως μα κα

 ρι ι ζοο με ε ε εν

Σύντομον Κοινωνικὸν μετὰ στίχων.

Ἦχος Δι

Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος.

Ὁ τρω γων μου την σα α αρ κα και
πι νων μου το αι αι αι μα εν ε μοι οι
με ε νει κα γω ω εν αυ τω ει ει πεν
ο Κυ υ ρι ι ος

Στίχος α'. Ει πεν ο Κυ ρι ος Λα βε τε
φα γε τε του το μου ε στι το σω μα το
υ περ υ μων κλω με νον

Ὁ τρω γων μου την σα α αρ κα και

 πι νων μου το αι αι αι μα εν ε μοι οι

 με ε νει κα γω ω εν αυ τω ει ει πεν

 ο Κυ υ ρι ι ος

Οτίχος 6'.

 αυ του ου πα αν τες του το γαρ ε στι το αι

 μα μου το της και νης δι α θη κης το πε

 ρι πολ λω ων εκ χυ νο με νον εις α α φε

 σιν α μαρ τι ων

 τρω γων μου την σα α αρ κα και

 πι νων μου το αι αι αι μα εν ε μοι οι

 με ε νει κα γω ω εν αυ τω ει ει πεν

ο Κυ υ ρι ι ος

Στίχος γ'. **Ε**ιπεν ο Κυ ρι ος ε αν μη

φαγητε την σαρκα του Υι ου του αν θρω που

και πι η τε αυ του το αι μα ουκ ε χε

τε ζω ηην εν ε αυ τοις

Ο τρω γων μου την σα α αρ κα και

πι νων μου το αι αι αι μα εν ε μοι οι

με ε νει κα γω ω εν αυ τω ει ει πεν

ο Κυ υ ρι ι ος

Στίχος δ'. **Η** γαρ σα ρξ μου α λη θως ε στι

ι βρω σις και το αι μα μου α λη θω ως ε

στις ποσιν

Ο τρωγων μου την σαρκα και

πινων μου το αιαιαιμα εν εμοι οι

με ενεικα γωω εν αυτω ει ειπεν

ο Κυ υριος

Ἑτίχος ἐ'. Ο τρωωγων μου την σαρκα και

πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνι

ον και εγω αναστησω αυτον εν τη

εσχαρα τη ημερα

Ο τρωγων μου την σαρκα και

πινων μου το αιαιαιμα εν εμοι οι

με ε νει κα γωω εν αυ τω ει ειπεν

ο Κυ υ ρι ι ος

Στίχος στ'. Ου το ος εστιν ο αρτος

ο εκ του ου ρανου καταβαινων ι να

τις εξ αυ του φαγη και μη απο θα α

νη

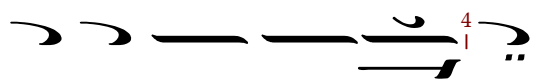
 Ο τρω γων μου την σα α αρ κα και

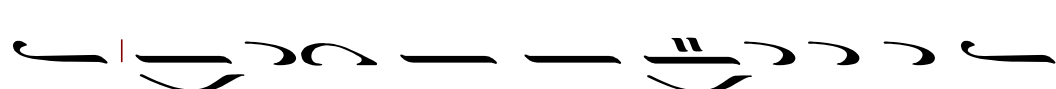
πι νων μου το αι αι αι μα εν ε μοι οι

με ε νει κα γωω εν αυ τω ει ειπεν

ο Κυ υ ρι ι ος

Στίχος ζ'. Ε αν τις δι ψα ερ χεσθω προ

ος με και πι νε τω

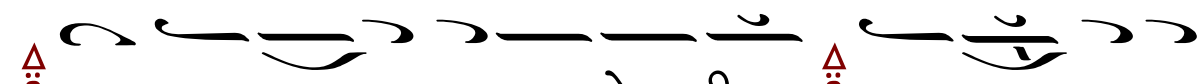
 Ο τρω γων μου την σα αρ κα και

πι νων μου το αι αι αι μα εν ε μοι οι

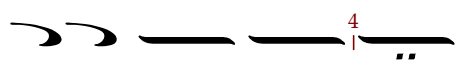
με ε νει κα γωω εν αυ τω ει ει πεν

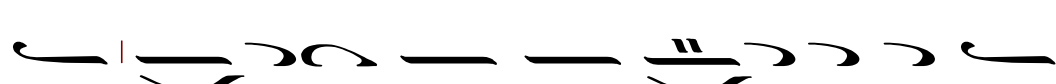
ο Κυ υ ρι ι ος

Στίχος η'. **Ε** γω ει μι το φως του κο σμου

 ο ε μοι οι α κο λου θων ου μη πε ρι

πα τη σει εν τη σκο τι ι α αλλ ε ζει το φω

ως της ζω ης

 Ο τρω γων μου την σα αρ κα και

πι νων μου το αι αι αι μα εν ε μοι οι

με ε νει κα γω ω εν αυ τω ει ει πεν

ο Κυ υ ρι ι ος

Στίχος θ'. Κυ ρι ε προς τι να α πε λευ

σο με θα ρη μα τα ζω ης αι ω νι ου

ε χεις

 Ο τρω γων μου την σα α αρ κα και

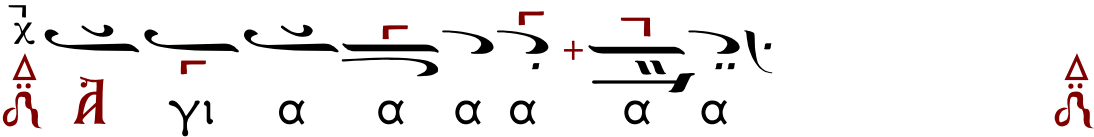
πι νων μου το αι αι αι μα εν ε μοι οι

με ε νει κα γω ω εν αυ τω ει ει πεν

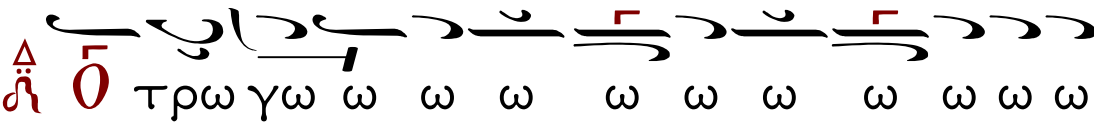
ο Κυ υ ρι ι ος

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Συντμηθὲν ὑπὸ Χαραλάμπους Τσερκέζη.

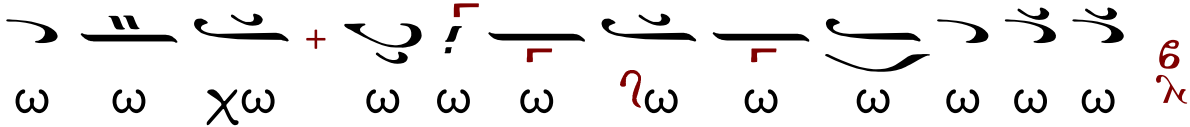
Ἦχος Δι.

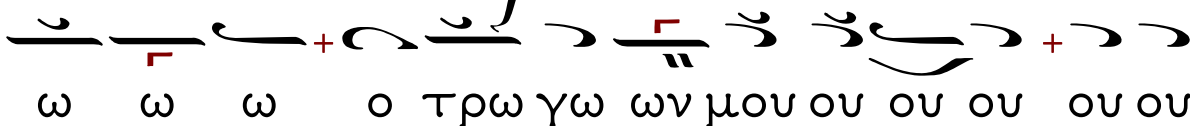
 Α για α α α α α α

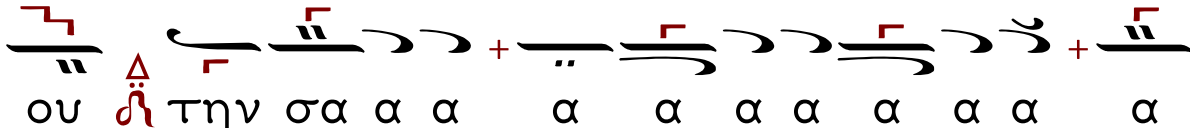
 Ο τρω γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

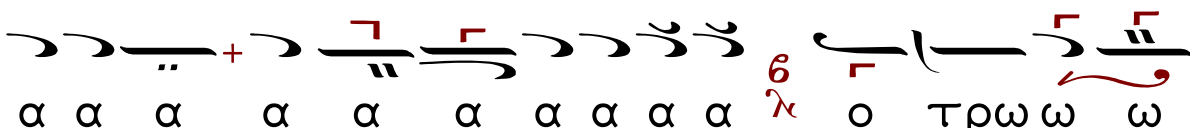
 ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

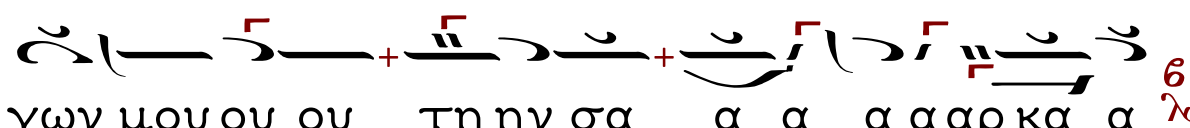
 ω ω ω ο τρω γω ων μου ου ου ου ου ου ου

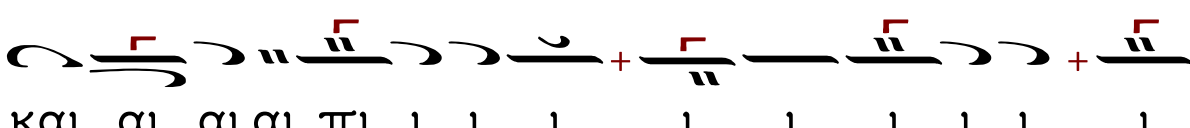
 ου Α την σα α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α ο τρω ω ω

 γων μου ου ου τη ην σα α α α αρκα α

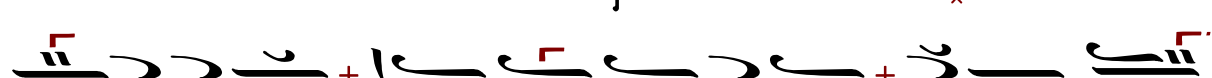

 και αι αι αι πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

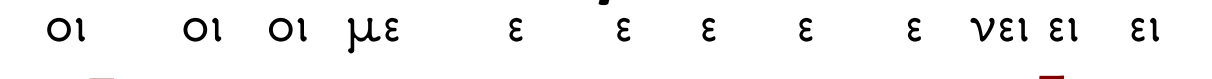

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νω και

 πι νωων μου ου το ο αι αι αι αι αι αι

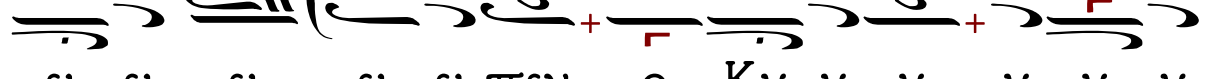
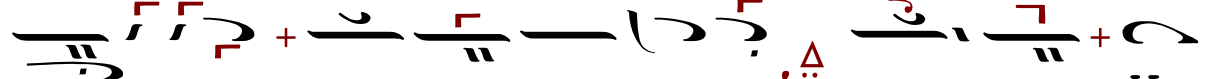
 αι αι αι αι αι αι μα α α α εν ε

 μοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

 οι οι χοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

 οι οι οι με ε ε ε ε ε εν ει ει ει

 ει ει εν ει ει ει ει εν κα γω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ε ε ε ε εν

 α α α α α εν αυ τω ω ω ω ω

 ει ει ει ει ει πεν ο Κυ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ χυ υ ο ο Κυ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου +

ι ι ι α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α

Ἑτέρα θέσις: ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ

+ υ υ υ υ υ υ υ υ ο Κυ ρι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» ψάλλεται
τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Χ̣ρι̣ στο̣ ος̣ α̣ νε̣ ε̣ στη̣ η̣ ε̣ εκ̣ νε̣
 κρω̣ ω̣ ων̣ θ̣α̣ να̣ α̣ τω̣ θ̣α̣ α̣ να̣ α̣ το̣ ο̣ ον̣
 πα̣ τη̣ η̣ η̣ σα̣ α̣ α̣ ας̣ και̣ αι̣ τοι̣ ο̣ ις̣ εν̣
 τοι̣ ο̣ ις̣ μνη̣ η̣ μα̣ α̣ α̣ σι̣ ζω̣ ω̣ η̣ ν̣ χα̣ ρι̣
 σα̣ α̣ α̣ με̣ νο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ος̣
 Ἀ̣ μνη̣ ν̣ α̣ μνη̣ ν̣ α̣ μνη̣ ν̣ εις̣ α̣ φε̣ σιν̣ α̣
 μαρ̣ τι̣ ων̣ και̣ εις̣ ζω̣ η̣ ν̣ τη̣ ναι̣ ω̣ νι̣ ον̣
 Π̣λη̣ ρω̣ θ̣η̣ η̣ τω̣ το̣ στο̣ ο̣ ο̣ μα̣ η̣ μων̣
 αι̣ νε̣ σε̣ ως̣ σου̣ Κυ̣ ρι̣ ε̣ ο̣ πως̣ υ̣ μνη̣ σω̣
 μεν̣ την̣ δο̣ ξ̣α̣ αν̣ σου̣ ο̣ τι̣ η̣ ζι̣ ι̣ ω̣ ω̣

σας η η μας των Α γι ων σου με τα σchein
 μυ υστη η η ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μα ας εν τω σω α γι α σμω ο
 λην την η με εραν με λε ταν την δι και ο
 συ υνη η ην σου ου ου ου Αλλη λου ι α α
 α α α α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Ἀα μην εἶ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.